

INGEZONDEN.

VEEARTSENIJKUNDE EN DIERGENEESKUNDE.

In het *Nederlandsch Tijdschrift voor geneeskunde*, dd. 13 Juni 1925, bldz. 2710, komt, onder dit hoofd het volgende bericht van dr. P. MUNTENDAM voor:

„Reeds in 1917 heeft de toenmalige regeering een poging gedaan om aan den wensch van nagenoeg alle veeartsen in ons land gevolg te geven en de *goede*, oud *Hollandsche* uitdrukkingen van veearts en veeartsenijkunde te veranderen in dierenarts en diergeneeskunde.

Er is toen over het voorstel der regeering een commissie van 3 hoogleeraren in de Nederlandsche taal benoemd en deze hebben in hun rapport gepleit voor het behoud der woorden veearts en veeartsenijkunde.

Het schijnt wel, dat de veeartsen zich schamen voor dezen titel en dien van dierenarts veel mooier vinden.

Ofschoon het wel wat zondeeling aandoet, de wenschelijkheid der bedoelde naamsveranderingen nog voor artsen te bepleiten, komt mij zulks toch niet geheel ondienstig voor, weshalve ik hieronder zeer in het kort, de reden zal aangeven, waarom wij deze verkiezen.

Vóóropgesteld zij, dat wij ons in het minst niet schamen voor den titel van veearts (waarom toch ?), ofschoon men moet erkennen, dat die van dierenarts welluidender klinkt.

Maar, wij geven de voorkeur aan „dierenarts” omdat onze hulp, onze werkkring zich niet uitsluitend bepaalt tot wat men in het dagelijksch leven verstaat onder het vee, echter zich nog over verschillende andere huisdieren uitstrekt; aan diergeneeskunde, omdat de benaming veeartsenijkunde slechts een zeer beperkte omschrijving van den aard van ons beroep en dus een *onding* is. Immers men kan onder veeartsenijkunde niet anders verstaan dan de kennis van de artseneijen voor het vee, eèn betrekkelijk klein *onderdeel* onzer wetenschap.

Voor artsen, die uit den aard der zaak bekend zijn met de nauwe verwantschap tusschen de geneeskunde van den mensch en die onzer huisdieren, kan ik mij ontslagen rekenen van de verplichting, zulks nog nader uiteen te zetten.

Alzoo, de benaming diergeneeskunde komt een voorrang toe, omdat deze nauwkeurig afbakt het terrein, waarop men zich beweegt n.l.: de geneeskunde der dieren in haar *vollen* omvang. Vindt de arts zijn arbeidsveld op het gebied der geneeskunst van den mensch, den dierenarts is dat der huisdieren aangewezen.

Dat deze, onze opvatting van officieele zijde instemming heeft gevonden moge hieruit blijken dat:

1°. het wetsontwerp, regelende den overgang van de veeartsenijkundige hoogeschool voor de universiteit te Utrecht als 6de faculteit, de handteekening draagt van Z. Ex. den minister van binnenlandsche zaken en landbouw en van dien van onderwijs, kunsten en wetenschappen;

2°. de commissie tot voorbereiding van een vereeniging van veeartsenijkundige hoogeschool met de Rijks-universiteit te Utrecht mede de bedoelde naamsverandering heeft voorgesteld, in welke commissie zitting hadden mr. A. F. baron VAN LIJNDEN, voorzitter van het college van curatoren der Rijks universiteit te Utrecht, mr. A. J. L. VAN BEEK CALKOEN, administrateur bij het departement van onderwijs, prof. dr. J. H. HARTOG, hoogleeraar aan de veeartsenijkundige hoogeschool, dr. D. P. VAN HOEK, dir. gener. van den landbouw, dr. J. C. KONINGSBERGEN, voorzitter van het college van curatoren der veeartsenijkundige hoogeschool, prof. dr. B. J. KOUWER, hoogleeraar aan de Rijks-universiteit te Utrecht, mr. B. J. baron DE GEER VAN JUTPHAAS, secretaris van het college van curatoren der Rijks-universiteit te Utrecht en H. TROMP VAN HALST, secretaris van het college van curatoren der veeartsenijkundige hoogeschool;

3°. de Indische regeering reeds jaren geleden den naam van militaire veterinaire dienst heeft doen wijzigen in militaire diergeneeskundige dienst”.

Men ziet, de *goede, oude benamingen*, zooals de heer dr. P. MUNTENDAM zegt, komen wel een beetje in den knel.

Dat 38 leden der volksvertegenwoordiging tegen de nieuwe benamingen hebben meenen te moeten stemmen, moet, naar mijn bescheiden meening, in hoofdzaak worden toegeschreven aan gebrekkige voorlichting en onvoldoende kennis, ten opzichte van de onderwerpelijke kwestie.

De opmerking van den heer MUNTENDAM dat een commissie van 3 hoogleeraren in de Nederlandsche taal in haar betrekkelijk rapport aan de regeering gepleit zou hebben vóór het behoud der oude benamingen is o.i. minder juist. Men zie dienaangaande de handelingen der Staten-Generaal, Tweede Kamer, vergadering van 28 Mei 1925.

Den Haag,
15 Juli 1925.

L. J. HOOGKAMER.
Dirigeerend paardenarts Iste kl. N.I.L. (b. d.).

DE BEHANDELING VAN TUBERCULOSE VOLGENS SPAHLINGER.

In de dagbladen hebben wij de laatste dagen kunnen lezen, dat een commissie van Engelsche geneesheeren zeer ingenomen was met wat zij in Genève bij SPAHLINGER gezien hadden. Om dit met eenigen ophef verspreide bericht naar zijn juiste waarde te kunnen schatten, laten wij hieronder de vertaling volgen van een mededeeling in de *Lancet* van 11 Juli 1925:

„De Geneeskundige Commissie uit het Parlement kwam den 2den Juli bijeen om het rapport te behandelen van vijf harer leden, die onlangs de inrichting van den heer SPAHLINGER te Genève bezochten. Het rapport behelsde een gunstig oordeel over dit bezoek en bevatte het voorstel, te trachten een som van £ 100000 in dit land bij elkaar te brengen bij wijze van een openbare inzameling, om den heer SPAHLINGER in staat te stellen, zijn werk voort te zetten. De commissie zelf nam de volgende resolutie aan:

„„dat de Geneeskundige Commissie uit het parlement met veel belangstelling heeft kennis genomen van het verslag van het bezoek aan de inrichting van SPAHLINGER, door vijf harer leden, niet als afgevaardigden van de commissie, maar als particuliere personen uitgebracht. De commissie is van oordeel, dat er op het eerste gezicht reden is voor verder onderzoek, maar dat de commissie als zoodanig in deze geen enkelen stap kan doen””.

's-Gravenhage.

VAN GILS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiëele verslagen, enz..

Ziekencontrôle bij de Landmacht.

Een binnenkort te verwachten legerorder bevat een ministerieele beschikking met betrekking tot de contrôle van tuberculose, hart- of geestesziekte, waaraan het volgende is ontleend:

Ten aanzien van sommige personen die bij den keuringsraad of bij den herkeuringsraad voor den dienst geschikt worden geacht, kan niettemin bij de keurende geneeskundigen eenig vermoeden omtrent het bestaan van tuberculose of van hart- of geestesziekte zijn gewekt. Het is wenschelijk dat dergelijke personen zoodra mogelijk na hun opkomst in werkelijken dienst onder contrôle worden gesteld, ten einde te kunnen nagaan of zij werkelijk aan een dier ziekten lijden.

Van het vermoeden omtrent het bestaan van zoodanige ziekte wordt bij den keuringsraad of bij den herkeuringsraad aantekening gehouden.